

Sygn. akt V K 165/15

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie, V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Młodawska- Piaseczna

Protokolant: Agnieszka Król

w obecności Prokuratora: Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2016 roku

sprawy **P. K., syna S. i A. z domu N.,**

urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, w III Wydziale Karnym, sygn. akt III K 801/11, wyrok zaoczny **z dnia 08 września 2011 roku**, prawomocnym dnia 27 września 2011 roku, za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony **w dniu 20 kwietnia 2010 roku**, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby, na podstawie art. 33 § 1-3 k.k. wymierzono karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano wskazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz orzeczono o kosztach sądowych, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 04 czerwca 2013 roku, prawomocnym dnia 19 czerwca 2013 roku, sygn. akt III Ko 546/13, III K 801/11, na podstawie art. 46 § 1 k.k.w. nie orzeczono skazanemu zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną karę grzywny i koszty sądowe, zaś na podstawie art. 45 § 1 k.k. zamieniono skazanemu orzeczoną mu powyższym wyrokiem karę grzywny na pracę społecznie użyteczną w wysokości 5 (pięciu) miesięcy, ustalając wymiar czasu pracy na 20 godzin w stosunku miesięcznym oraz umorzono koszty sądowe, postanowieniem z dnia 20 grudnia 2013 roku, prawomocnym dnia 22 stycznia 2014 roku, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, sygn. akt III Ko 2708/13, na podstawie ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw stwierdził, że czyn z art. 278 § 1 k.k. z powyższego wyroku o sygn. akt III K 801/01 przypisany wskazanemu stanowi wykroczenie, zaś na podstawie art. 24 § 1 k.k.w. w zw. z art. 25 § 1 k.w. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 04 czerwca 2013 roku, sygn. akt III Ko 546/13, poprzez zmianę wymiaru orzeczonych wobec skazanego prac społecznych z 5 (pięciu) miesięcy na 2 (dwa) miesiące, ustalając wymiar czasu pracy na 20 godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem z dnia 18 marca 2015 roku, prawomocnym dnia 20 maja 2015 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 749/15 na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. w zw. z art. 45 § 3 k.w. uznając, iż czyn objęty wskazanym wyrokiem stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. umorzył postępowanie wykonawcze wobec skazanego;

2. Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 970/11, **z dnia 06 grudnia 2011 roku**, prawomocnym dnia 14 grudnia 2011 roku, za czyn z art. 281 k.k., popełniony **w dniu 01 sierpnia 2011 roku**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano wskazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych

grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz orzeczono o kosztach sądowych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 09 marca 2012 roku, sygn. akt II Ko 346/12, koszty sądowe oraz karę grzywny rozłożono na raty, które zostały uiszczone w całości, postanowieniem z dnia 26 listopada 2014 roku, prawomocnym dnia 20 grudnia 2014 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 4716/14, zarządził wykonanie wobec skazanego kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności orzeczonej powyższym wyrokiem;

3. Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 508/11, z **dnia 09 grudnia 2011 roku**, prawomocnym dnia 17 grudnia 2011 roku, za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony **w dniu 19 lutego 2011 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano wskazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, a na podstawie art. 33 k.k. wymierzono mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, zaś na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano wskazanego do naprawienia szkody oraz orzeczono o kosztach sądowych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 12 czerwca 2012 roku, sygn. akt II Ko 936/12, karę grzywny oraz koszty sądowe rozłożono na raty, które następnie postanowieniem tego Sądu z dnia 20 marca 2013 roku, prawomocnym dnia 18 kwietnia 2013 roku, sygn. akt II Ko 355/13, w pkt. 1 zostały odwołane, natomiast w pkt. 2 postanowienia orzeczono o zamianie kary grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych orzeczonej powyżej opisanym wyrokiem na 8 (osiem) miesięcy pracy społecznie użytecznej w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, która została wykonana w całości, postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 07 czerwca 2013 roku, sygn. akt II Ko 963/13, umorzono koszty postępowania w sprawie, postanowieniem z dnia 08 grudnia 2014 roku, prawomocnym dnia 13 stycznia 2015 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 4715/14, zarządził wykonanie wobec skazanego kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej powyższym wyrokiem;

4. Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 594/13, wyrok zaoczny z **dnia 16 czerwca 2014 roku**, prawomocnym dnia 03 lipca 2014 roku, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony **w dniu 04 maja 2013 roku i 16 maja 2013 roku**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono wskazanemu okres zatrzymania w dniu 10 czerwca 2013 roku, przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i ustalono, iż kara grzywny w wymiarze 2 (dwóch) stawek dziennych została wykonana, na podstawie art. 72 § 2 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 500 złotych oraz orzeczono o kosztach sądowych, postanowieniem z dnia 13 października 2015 roku, prawomocnym dnia 31 października 2015 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 2785/15, orzekł wobec skazanego zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) dni w zamian za nieuiszczoną grzywnę w wymiarze 48 (czterdziestu osiem) stawek dziennych, orzeczoną wyżej opisanym wyrokiem i zarządził jej wykonanie;

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, w VIII Wydziale Karnym, sygn. akt VIII K 286/14, z **dnia 29 września 2014 roku**, prawomocnym 07 października 2014 roku, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony **w dniu 29 grudnia 2013 roku**, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano wskazanego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez solidarne zapłacenie kwoty 1.000 złotych na rzecz pokrzywdzonego oraz orzeczono o kosztach sądowych;

6. Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, w V Wydziale Karnym, sygn. akt V K 79/14, z **dnia 24 czerwca 2014 roku**, prawomocnym dnia 29 października 2014 roku, za czyn z art. 280 § 2 k.k., popełniony **w dniu 22 lutego 2014 r.**, na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24 lutego 2014 roku do dnia 24 czerwca 2014 roku, nadto orzeczono w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz kosztów sądowych, wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, II Wydział Karny, z dnia

29 października 2014 roku, sygn. akt II AKa 318/14, wyrok w zaskarżonej części utrzymano w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną, wskazaną karę pozbawienia wolności skazany rozpoczął odbywać w dniu 24 lutego 2014 roku;

7. Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 96/14, z **dnia 06 listopada 2015 roku**, prawomocnym dnia 18 listopada 2015 roku, za czyn z art. 284 § 2 k.k., popełniony **w dniu 13 grudnia 2012 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano wskazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zaś na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano go do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem oraz orzeczono o kosztach sądowych;

orzeka:

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 89 § 1a i § 1b k.k. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw wyroki opisane powyżej w **pkt 2** - sygn. akt II K 970/11 Sądu Rejonowego w Wołominie, w **pkt 3** - sygn. akt II K 508/11 Sądu Rejonowego w Wołominie, w **pkt 4** - sygn. akt II K 594/13 Sądu Rejonowego w Wołominie, w **pkt 5** - sygn. akt VIII K 286/14 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, w **pkt 6** – sygn. akt V K 79/14 Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie oraz w **pkt 7** - sygn. akt II K 96/14 Sądu Rejonowego w Wołominie, łączy i wymierza P. K. karę łączną 10 (dziesięciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, w części nie objętej wyrokiem łącznym wyroki połączone pozostawia do odrębnego wykonania;

II. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w części dotyczącej objęcia niniejszym wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt 1 - sygn. akt III K 801/11 przedmiotowego wyroku;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie sygn. akt V K 79/14, tj. od dnia 24 lutego 2014 roku do dnia 29 lutego 2016 roku;

IV. na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej, adw. R. B., ul. (...), (...), (...)-(…) W., kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) obejmującą podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt V K 165/15

UZASADNIENIE

P. K. skazany został poniżej omówionymi prawomocnymi wyrokami:

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, w III Wydziale Karnym, sygn. akt III K 801/11, wyrok zaoczny z **dnia 08 września 2011 roku**, prawomocnym dnia 27 września 2011 roku, za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony **w dniu 20 kwietnia 2010 roku**, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby, na podstawie art. 33 § 1-3 k.k. wymierzono karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano wskazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz orzeczono o kosztach sądowych, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 04 czerwca 2013 roku, prawomocnym dnia 19 czerwca 2013 roku, sygn. akt III Ko 546/13, III K 801/11, na podstawie art. 46 § 1 k.k.w. nie orzeczono skazanemu zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian za niewiszczoną karę grzywny i koszty sądowe, zaś na podstawie art. 45 § 1 k.k. zamieniono skazanemu orzeczoną mu powyższym wyrokiem karę grzywny na pracę społecznie użyteczną w wysokości 5 (pięciu) miesięcy, ustalając wymiar czasu pracy na 20 godzin w stosunku miesięcznym oraz umorzono koszty sądowe, postanowieniem z dnia 20 grudnia 2013 roku, prawomocnym dnia 22 stycznia 2014 roku, Sąd Rejonowy

dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, sygn. akt III Ko 2708/13, na podstawie ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw stwierdził, że czyn z art. 278 § 1 k.k. z powyższego wyroku o sygn. akt III K 801/01 przypisany wskazanemu stanowi wykroczenie, zaś na podstawie art. 24 § 1 k.k.w. w zw. z art. 25 § 1 k.w. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 04 czerwca 2013 roku, sygn. akt III Ko 546/13, poprzez zmianę wymiaru orzeczonych wobec skazanego prac społecznych z 5 (pięciu) miesięcy na 2 (dwa) miesiące, ustalając wymiar czasu pracy na 20 godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem z dnia 18 marca 2015 roku, prawomocnym dnia 20 maja 2015 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 749/15 na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. w zw. z art. 45 § 3 k.w. uznając, iż czyn objęty wskazanym wyrokiem stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. umorzył postępowanie wykonawcze wobec skazanego;

9. Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 970/11, **z dnia 06 grudnia 2011 roku**, prawomocnym dnia 14 grudnia 2011 roku, za czyn z art. 281 k.k., popełniony **w dniu 01 sierpnia 2011 roku**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano wskazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz orzeczono o kosztach sądowych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 09 marca 2012 roku, sygn. akt II Ko 346/12, koszty sądowe oraz karę grzywny rozłożono na raty, które zostały uiszczone w całości, postanowieniem z dnia 26 listopada 2014 roku, prawomocnym dnia 20 grudnia 2014 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 4716/14, zarządził wykonanie wobec skazanego kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności orzeczonej powyższym wyrokiem;

10. Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 508/11, **z dnia 09 grudnia 2011 roku**, prawomocnym dnia 17 grudnia 2011 roku, za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony **w dniu 19 lutego 2011 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano wskazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, a na podstawie art. 33 k.k. wymierzono mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, zaś na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano wskazanego do naprawienia szkody oraz orzeczono o kosztach sądowych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 12 czerwca 2012 roku, sygn. akt II Ko 936/12, karę grzywny oraz koszty sądowe rozłożono na raty, które następnie postanowieniem tego Sądu z dnia 20 marca 2013 roku, prawomocnym dnia 18 kwietnia 2013 roku, sygn. akt II Ko 355/13, w pkt. 1 zostały odwołane, natomiast w pkt. 2 postanowienia orzeczono o zamianie kary grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych orzeczonej powyżej opisanym wyrokiem na 8 (osiem) miesięcy pracy społecznie użytecznej w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, która została wykonana w całości, postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 07 czerwca 2013 roku, sygn. akt II Ko 963/13, umorzono koszty postępowania w sprawie, postanowieniem z dnia 08 grudnia 2014 roku, prawomocnym dnia 13 stycznia 2015 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 4715/14, zarządził wykonanie wobec skazanego kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej powyższym wyrokiem;

11. Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 594/13, wyrok zaoczny **z dnia 16 czerwca 2014 roku**, prawomocnym dnia 03 lipca 2014 roku, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony **w dniu 04 maja 2013 roku i 16 maja 2013 roku**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono wskazanemu okres zatrzymania w dniu 10 czerwca 2013 roku, przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i ustalono, iż kara grzywny w wymiarze 2 (dwóch) stawek dziennych została wykonana, na podstawie art. 72 § 2 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 500 złotych oraz orzeczono o kosztach sądowych, postanowieniem z dnia 13

października 2015 roku, prawomocnym dnia 31 października 2015 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 2785/15, orzekł wobec skazanego zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) dni w zamian za nieuiszczoną grzywnę w wymiarze 48 (czterdziestu osiem) stawek dziennych, orzeczoną wyżej opisanym wyrokiem i zarządził jej wykonanie;

12. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, w VIII Wydziale Karnym, sygn. akt VIII K 286/14, z **dnia 29 września 2014 roku**, prawomocnym 07 października 2014 roku, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony **w dniu 29 grudnia 2013 roku**, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano wskazanego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez solidarne zapłacenie kwoty 1.000 złotych na rzecz pokrzywdzonego oraz orzeczono o kosztach sądowych;

13. Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, w V Wydziale Karnym, sygn. akt V K 79/14, z **dnia 24 czerwca 2014 roku**, prawomocnym dnia 29 października 2014 roku, za czyn z art. 280 § 2 k.k., popełniony **w dniu 22 lutego 2014 r.**, na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24 lutego 2014 roku do dnia 24 czerwca 2014 roku, nadto orzeczono w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz kosztów sądowych, wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, II Wydział Karny, z dnia 29 października 2014 roku, sygn. akt II AKa 318/14, wyrok w zaskarżonej części utrzymano w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną, wskazaną karę pozbawienia wolności skazany rozpoczął odbywać w dniu 24 lutego 2014 roku;

14. Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 96/14, z **dnia 06 listopada 2015 roku**, prawomocnym dnia 18 listopada 2015 roku, za czyn z art. 284 § 2 k.k., popełniony **w dniu 13 grudnia 2012 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano wskazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zaś na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano go do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem oraz orzeczono o kosztach sądowych.

We wniosku z dnia 02 marca 2015 roku, który wpłynął do Sądu Rejonowego w Wołominie dnia 09 marca 2015 roku, skazany P. K. wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar orzeczonych wobec niego wyrokami opisanymi w pkt 2, 3, 5 i 6 niniejszego uzasadnienia oraz wyroku o sygn. akt II W 66/14 Sądu Rejonowego w Wołominie.

Postanowieniem z dnia 08 kwietnia 2015 roku, sygn. akt II K 180/15, Sąd Rejonowy w Wołominie stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał przedmiotowy wniosek do rozpoznania tut. Sądowi Okręgowemu.

Na wstępie zaznaczyć należy, że art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) uregulował kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączył stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, w sprawach w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks Karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy należy wskazać, że po dniu 01 lipca 2015 roku P. K. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 06 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 96/14 - wyrok ten uprawomocnił się z dniem 18 listopada 2015 roku, zaś wymierzona mu tym wyrokiem kara jest karą co do zasady podlegającą łączeniu z karami wymierzonymi w pozostałych sprawach wymienionych w części wstępnej uzasadnienia. Tym samym zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej względem P. K. a zastosowanie w tej sprawie mają aktualnie obowiązujące przepisy Kodeksu Karnego.

Zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k., w brzmieniu mającym zastosowanie w niniejszej sprawie stosownie do treści art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396), w wyroku łącznym karę łączną można wymierzyć wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. W przedmiocie wydania

wyroku Sąd orzeka na wniosek lub z urzędu. Oznacza to, iż Sąd nie jest związany treścią wniosku, a bierze pod uwagę ogół skazań, które mogą wchodzić w skład wyroku łącznego, albo które mogą powodować stan, iż wydanie wyroku łącznego, zgodnie z wnioskiem, nie będzie możliwe.

Na wstępie wskazać jednak należy, iż Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie prawomocnym postanowieniem z dnia 20 grudnia 2013 roku, sygn. akt III Ko 2708/13, stwierdził, iż w świetle obecnie obowiązujących w tym zakresie przepisów czyn kwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. – opisany w pkt 1 uzasadnienia, stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. Wobec tego kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 08 września 2011 roku, sygn. akt III K 856/07, nie mogła zostać połączona w niniejszym wyroku łącznym, bowiem kara łączna może zostać orzeczona jedynie za zbiegające się przestępstwa, co w konsekwencji implikowało umorzeniem w tym zakresie postępowania i pozostawieniem tego wyroku do odrębnego wykonania. Z tego samego powodu, stosownie do treści przepisu art. 85 k.k., brak było podstaw do połączenia kar orzeczonych za przestępstwa z karą orzeczoną za wykroczenie wskazane przez P. K. w będącym przedmiotem rozpoznania wniosku, tj. wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie o sygn. akt II W 66/14, właśnie jako dotyczącym wykroczenia.

Natomiast stosownie do brzmienia wskazanego przepisu art. 85 § 1 k.k. wszystkie pozostałe kary pozbawienia wolności opisane w pkt od 2 do 7 niniejszego uzasadnienia - orzeczone za przestępstwa - jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu. Zgodnie też z § 2 i § 3 wskazanego artykułu wszystkie te kary w dacie wyrokowania przez Sąd podlegają w całości lub części wykonaniu oraz żadna z tych kar nie jest karą wymierzoną za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu. Jak bowiem wynika z dokumentacji załączonej do akt sprawy skazany P. K. pierwszą z orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności zaczął odbywać w dniu 24 lutego 2014 rok, a więc po dniu popełnienia przez niego ostatniego z czynów, za które został następnie skazany wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 24 czerwca 2014 roku, sygn. akt V K 79/14. Z kolei orzeczone skazanemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 6 grudnia 2011 roku, sygn. akt II K 970/11 oraz wyrokiem wskazanego Sądu z dnia 9 grudnia 2011 roku, sygn. akt II K 508/11, kary grzywny zostały wykonane przez skazanego w całości, co opisane zostało powyżej, dlatego też zgodnie z obecnym brzmieniem art. 85 § 2 k.k. oraz wobec faktu uchylenia art. 92 k.k. nie mogły one zostać objęte karą łączną.

Nadto Sąd Rejonowy w Wołominie prawomocnymi postanowieniami z dnia 26 listopada 2014 roku, sygn. akt II Ko 4716/14 oraz z dnia 08 grudnia 2014 roku, sygn. akt II Ko 4715/14, zarządził wykonanie wobec P. K. orzeczonych mu i opisanych w pkt 2 i 3 niniejszego uzasadnienia, a uprzednio zawieszonych kar pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku oraz 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Zaznaczyć przy tym należy, iż prawomocne zarządzenie wykonania kary uprzednio w wyroku zawieszony, unicestwia warunkowe zawieszenie, zmienia kategorię skazania i od tej chwili jest to już skazanie na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia. Tak zatem należy ją postrzegać w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego (vide: wyrok SN z dnia 16.01.2009r., IV KK 273/08).

Podobnie Sąd miał na uwadze, iż czyny objęte wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 594/13 oraz II K 96/14 zostały popełnione po dniu 8 czerwca 2010 roku, a więc po wejściu w życie ustawy z dnia 05 listopada 2009 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy Kodeks Karny Skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 206, poz. 1589) zmieniającej m.in. treść art. 89 k.k., który w § 1a dopuścił możliwość łączenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z karą pozbawienia wolności orzeczoną bez warunkowego zawieszenia jej wykonania i w konsekwencji orzeczenia kary łącznej bezwzględnie pozbawienia wolności, z czego wynika, iż nie może stanowić negatywnej przesłanki orzekania o karze łącznej (wydania wyroku łącznego) sytuacja, gdy stwierdzi się brak warunków do zawieszenia kary łącznej (vide: postanowienie SN z dnia 25 stycznia 2013 roku, sygn. akt IV KK 194/12) – Sąd zatem nie umorzył postępowania w zakresie objęcia wyrokiem łącznym wyroków w sprawie o sygn. akt II K 594/13 i II K 96/14, opisanych w pkt 4 i 7 uzasadnienia.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę, w tym fakt, iż za wskazane powyżej przestępstwa wymierzono skazanemu kary podlegające łączeniu, Sąd uznał, iż powstał obowiązek wynikający ze spełnienia przesłanek określonych w art. 85

k.k. implikujący w takiej sytuacji orzeczenie kary łącznej w wyroku łącznym, tj. połączenie wszystkich wskazanych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych P. K. za wskazane czyny.

W tej sytuacji przechodząc do kary łącznej pozbawienia wolności wskazać należy, iż art. 86 § 1 kk. stanowi, że karę łączną Sąd orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając przy karze pozbawienia wolności 20 lat. Z kolei jak stanowi art. 85a k.k., orzekając karę łączną Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dodatkowo w ocenie Sądu meriti nie straciły na aktualności wynikające z orzecznictwa i doktryny poglądy, iż wymierzając karę łączną Sąd nie bierze pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa. Gdyby okoliczności te uwzględnić ponownie przy wymiarze kary łącznej, prowadziłoby to do ponownego sądenia za czyny już osądzone, do ukrytego weryfikowania rzeczy osądzonej, a więc do postępowania sprzecznego z zakazem ponownego sądenia. Przy wymiarze kary łącznej winno się zatem brać pod uwagę również stopień związku między poszczególnymi przestępstwami, ich łączność przedmiotową i podmiotową. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy – ich kumulacja, to jest sumowanie. Czyli nieprawidłowe jest ponowne rozważanie i uwzględnianie przy oznaczaniu kary łącznej tych samych okoliczności, które miały wpływ na wymiar kary w jednostkowych sprawach, takich jak stopień zawinienia czy stopień społecznej szkodliwości czynu. Brać natomiast należy wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Z kolei popełnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej niż wynikająca z dyrektywy absorpcji (vide: Komentarz do K.K. Kazimierz Buchała, Andrzej Zoll, Zakamycze 1998, str. 562). Zgodzić się trzeba nadto z poglądem, iż poza powyższymi przesłankami na wymiar kary wymierzonej wyrokiem łącznym wpływ ma również zachowanie skazanego w zakładzie karnym lub w środowisku w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (vide: wyrok SN z dnia 12 września 1985 r. II KR 245/85, OSNKW 1986, z. 5-6, poz. 39).

Jak wynika z opinii nadesłanej z Aresztu Śledczego W.-S. zachowanie osadzonego w warunkach izolacji penitencjarnej ocenione zostało jako zmienne. Dyrektor wskazał, iż skazany P. K. był zarówno nagradzany, jak również karany dyscyplinarnie. Wobec przełożonych stara się prezentować wymagane regulaminowo postawy. Wśród współoskarżonych układa poprawne relacje interpersonalne. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Czas wolny w celi mieszkalnej przeznaczają na oglądanie telewizji, słuchanie muzyki i na rozmowę ze współosadzonymi. Właściwie dba o utrzymanie czystości w celi mieszkalnej, wygląd zewnętrzny i higienę osobistą. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Z uwagi na podejmowane próby samobójcze, zachowania autoagresywne został zaliczony do kategorii osadzonych zagrożonych samobójstwem. Nadto został zdiagnozowany jako osoba uzależniona od środków odurzających i substancji psychotropowych. Pomimo wyznaczenia przyjęcia do oddziału terapeutycznego, na podstawie złożonego pisemnego oświadczenia z dnia 1 grudnia 2015 roku, wycofał on zgodę na poddanie się oddziaływaniom leczniczo terapeutycznym. Z uwagi na powyższe, zastosowano wobec niego nakaz leczenia zgodnie z art. 117 k.k.w. Nadto wskazano, iż skazany nie identyfikuje się z problemem uzależnienia i nie widzi sensu podejmowania leczenia odwykowego. Kontakt zewnętrzny utrzymuje z siostrą i matką. Natomiast wobec popełnionych czynów przestępczych i dotychczasowego stylu życia prezentuje nadal stosunek bezkrytyczny.

Granice możliwej do wymierzenia kary łącznej po uwzględnieniu kar jednostkowych z podlegających łączeniu wyroków w sprawach o sygn. akt II K 970/11, II K 508/11, II K 594/13, VIII K 286/14, V K 79/14 i II K 96/14, opisanych w pkt od 2 do 7 uzasadnienia, kształtują się zatem w przedziale od 4 (czterech) lat pozbawienia wolności do 11 (jedenastu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. Pamiętać bowiem należy o treści art. 89 § 1 b k.k., iż Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Biorąc zatem wskazane powyżej okoliczności pod uwagę, w ocenie Sądu, przy rozważaniach dotyczących wymiaru kary łącznej w niniejszej sprawie, przemawiają one za tym, iż zastosowanie in concreto winna mieć zasada asperacji. Sąd łącząc kary jednostkowe orzeczone tymi wyrokami za zbiegające się przestępstwa uwzględnił bowiem z jednej

strony ich częściową bliskość czasową, w szczególności czynów stanowiących meritum spraw o sygn. akt VIII K 286/14 i V K 79/14, dość znaczny stopień związku pomiędzy nimi, zwłaszcza łączność przedmiotową, determinowaną oceną ich opisu, merytorycznej zawartości, charakteru oraz rodzaju dobra w które godzą, jak również cele stawiane karze z punktu jej indywidualnego oddziaływania na skazanego, w tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do niego. Z drugiej strony, określając wymiar kary łącznej, Sąd uwzględnił brak takiej bliskości czasowej pomiędzy czynami z pozostałych czterech podlegających łączeniu wyroków, niewysoki stopień ich łączności przedmiotowej, fakt ich różnorodności rodzajowej, wielości tych przestępstw, jak i brak przewagi nad innymi jednego z nich, fakt kilkukrotnej karalności skazanego, wnioski z nadesłanej przez Dyrektora Aresztu Śledczego opinii o skazanym, które implikują uznaniem tej opinii jedynie jako względnie pozytywnej, przeciętnej, chociażby wobec faktu, iż P. K. prezentuje wobec popełnionych przestępstw bezkrytyczny stosunek, a także względem na zasadę prewencji ogólnej, która nakazuje uwzględnienie tego aspektu prewencji generalnej, który przeciwdziałać ma odczuciu społecznemu, iż kara łączna jest nieusprawiedliwionym promowaniem skazanego, tylko z tego powodu, że popełnił wiele przestępstw. W konsekwencji Sąd dokonując analizy niniejszej sprawy przez pryzmat wskazanych wyżej okoliczności i łącząc kary jednostkowe orzeczone za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa, orzekł wobec skazanego karę łączną 10 (dziesięciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał bowiem, że w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne szczególne okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie zasady pełnej absorpcji, co zgodnie z utrwalonymi poglądami doktryny oraz orzecznictwa sądowego, które Sąd w pełni podziela, stanowi rozwiązanie o charakterze wyjątkowym. Podobnie jak zastosowanie zasady kumulacji kar polegającej na ich sumowaniu, które również powinno należeć do rzadkości, ponieważ z reguły kara taka stanowi dolegliwość przekraczającą potrzeby resocjalizacji. Wymierzając zatem wskazaną karę Sąd uznał, iż w świetle całokształtu przedstawionych wyżej okoliczności branych pod uwagę przy określaniu wysokości tej kary łącznej brak jest podstaw do uznania, że wymierzenie kary łącznej w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jak i orzeczenie tej kary w wysokości bliskiej dolnej granicy wyznaczonej zasadami z art. 86 § 1 kk. jest właściwą oceną zachowania się skazanego. Wręcz przeciwnie -Sąd uznał, iż ich wyważenie nakazuje zastosowanie zasady asperacji implikującej powyżej wskazanym wymiarem kary łącznej pozbawienia wolności.

Ponieważ poza wymierzoną karą pozbawienia wolności połączone wyroki zawierają także inne nie podlegające łączeniu rozstrzygnięcia Sąd w tym zakresie pozostawił je do odrębnego wykonania.

Z kolei wobec braku przedstawionych wyżej przesłanek umożliwiających wydanie wyroku łącznego co do opisanego powyżej w pkt 1 uzasadnienia wyroku, postępowanie w tym zakresie umorzono.

Zgodnie z treścią art. 577 k.p.k. Sąd na poczet orzeczonej w pkt. II kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie sygn. akt V K 79/14 tj. od dnia 24 lutego 2014 roku do dnia 29 lutego 2016 roku.

Nadto z uwagi na sytuację materialną skazanego, wynikającą chociażby z długości dotychczas odbytych kar pozbawienia wolności jak i planowanego ich końca, Sąd zwolnił go od zapłaty kosztów sądowych przejmując je wraz z opłatą i stosownie zasądzonym wynagrodzeniem na rzecz obrońcy skazanego ustanowionego z urzędu na rachunek Skarbu Państwa.